

**כתבה רביעית בסידרה על הירידה.
הסטטיסטיקה משקרת גם בנושא זה
ומעטימה מהמיספר האמיתי של היורדים**

צרה"ל עומד ליורדים

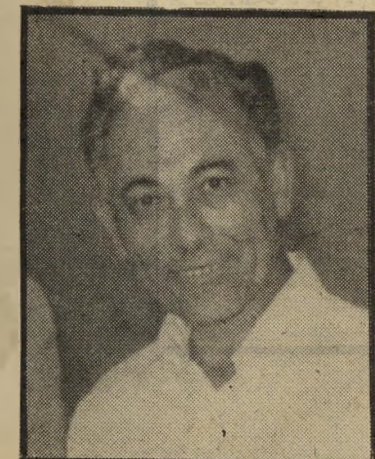
תורמים מאומה למדינה, וכדאי היה שנדע לפחות איפה כל אחד עומד — יורד או ישראלי.

אחרים, בנייהם ראש אכ"א, האלוף משה נתיב, שהוא, זה שקבע את תקופת השנה, טוענים שלקביעת התחום של שנה יש שני יתרונות. מהבחינה הצבאית חייב צה"ל לדעת בדיוק מה מערך הכוחות העומד לרשותו. צה"ל לא יוכל להסכים לכך שבכל פעם שיחידת מילואים תיקרא לשרות, רק אז יתברר שאחוז מסוים מחיילי אותה יחידה לא מתייצב משום שהוא נמצא כבר תקופה ארוכה בחוץ לארץ.

הנימוק השני בעד השיטה של נתיב הוא פחות ענייני. לדברי חסידי השיטה של צה"ל הא ייתכן שמדינה דמוקרטית לא תיתן לאנשים שמשפחותיהם ועסקיהם נמצאים בחוץ לארץ לחזור אליהם, רק משום שהיו פעם אנשי מילואים. לדעתם צעד כזה, של גיוס למילואים כל פעם שרגלו של יורד דורכת בארץ, הוא צעד אנטי-דמוקרטי, המקובל על מישטרים מסויימים באירופה המיזרחית. התומכים בי שיחרור היורדים משרות מילואים מוכרי רים את המיקרה של הישראלי לור, שנסע לטיול בברית-המועצות ונתפס שם. משום שכשהיה צעיר, לפני השרות בצבא, עלה לישראל, והסובייטים האשימו אותו ב- עריקה.

**הירידה —
מעשה בגידה**

ר עוד הסטטיסטיקאי הממשלתי קור בע שהירידה נמוכה, וכשצה"ל מוריד (המשך בעמוד 74)

סטטיסטיקאי ראשי סיקרון יורדים אחרי 4 שנים

מטית מיחידת המילואים שלו ליחידת מילואים מרכזית, בה נמצא המאגר של כל אלה שאין לקרוא להם למילואים. כאשר בא איש מילואים המוצב באותו מאגר לביקור בארץ, אין הוא נקרא למילואים, והוא חופשי לעזוב את הארץ מבלי שימלא את מיכסת המילואים שלו. כל אשר עליו לעשות הוא לגשת לאותה יחידת-מאגר ולקבל אישור יציאה מהארץ, הניתן לו מייד במקום.

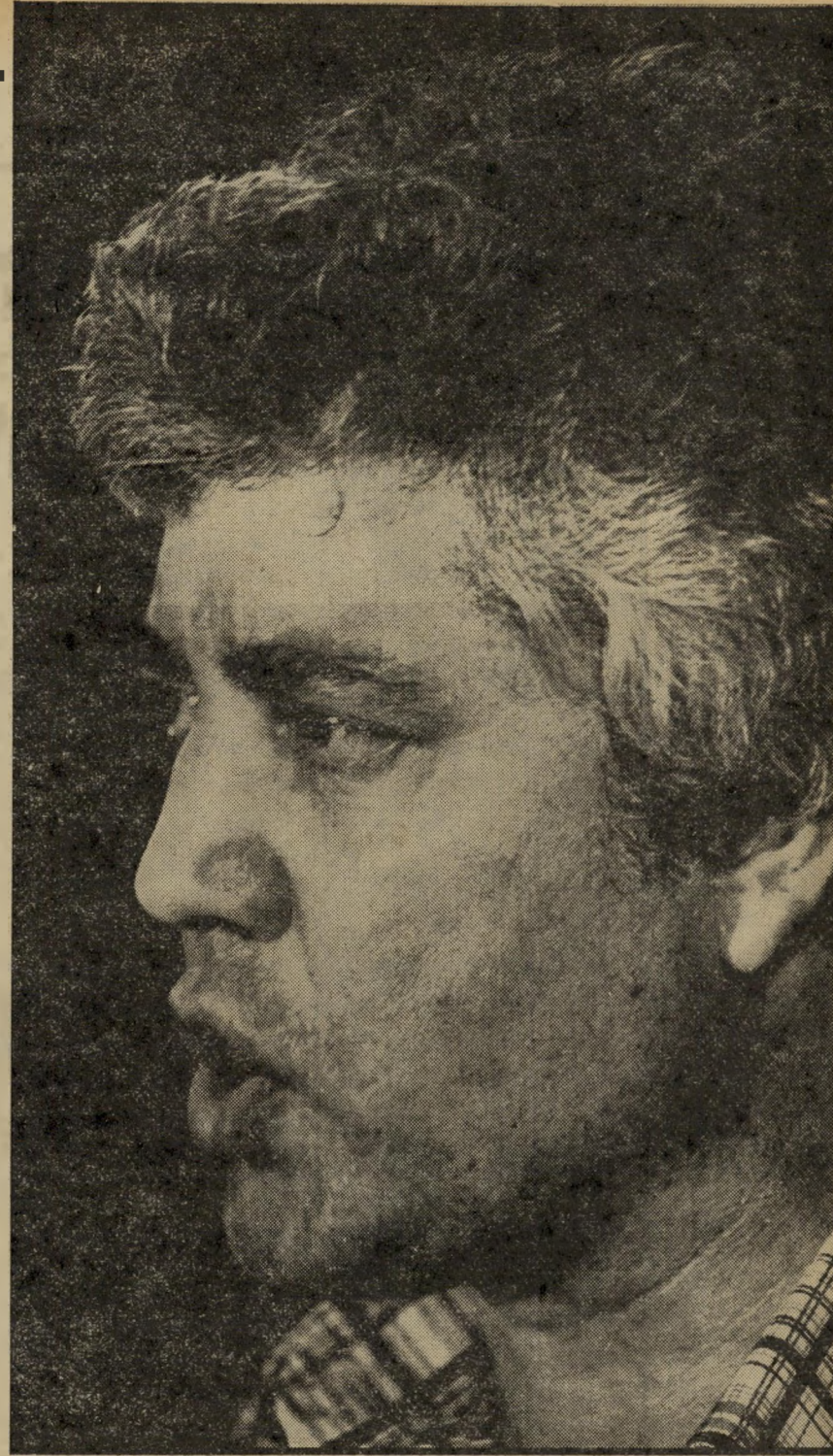
רק אם אותו חייל שוהה בארץ יותר

ראש-אכ"א נתיב יורדים אחרי שנה

מתצי שנה, מעבירים אותו חזרה ליחידת מילואים סדירה, בין אם זו היחידה שבה הוא משרת או יחידה אחרת.

גורמים העוסקים בירידה חלוקים בדעתם. אם נוהג צה"ל כשורה בעניין זה, יש הטוענים שלו היה צה"ל לוקח למילואים את כל מי שמגיע לישראל, אחרי תקופה של יותר משנה שהוא נעדר ממנה, היה המצב טוב יותר. אמנם רבים מהיורדים לא היו באים לביקורי-מולדת, בחשש ש"יחספו" עליידי הצבא. אולם אלה שהיו מגיעים, כך לדעת בעלי דעה זו, והיו משרתים במילואים, ייתכן שחלק מהם היה נשאר בארץ אחרי שהיה נדבק בחיידק הישראלי מחדש. בעלי דעה זו, הטוענים נגד צה"ל שהוא עוזר לירידה בכך שהוא משחרר מחובת מילואים את אלה שאינם נמצאים בארץ משנה ויותר, אומרים גם שאין אסון בכך שרבים מהיורדים לא יבואו אפילו לביקורי מולדת: "הם לא

שר-קניטה לוי אין יורדים — יש דירות

משנה. אותו אדם, החוזר למולדתו אחרי שנה ויום, נחשב למהגר לאותה ארץ — Immigrant, גם אם הוא נולד בה, וגם אם הוא חי בה את מרבית שנותיו.

בארץ, בגלל בעיות העליה וחווקה-השבית אי-אפשר, כמובן, לעשות הבחנה כה מוחלטת בין מהגרים ומהגרים, או בין יורדי דים ועולים. אולם בחוגים העוסקים בבעיות ירידה, לא בלישכה-המרכזית לסטטיסטיקה השייכת למישרד-הראשי-הממשלתי, מקובל לחשוב כי יורד הוא מי שרצהיר על ירידתו, וגם מי שמקיים את מרכו פעילותו האישית, המישפחתית, הכלכלית והחברתית מחוץ לגבולות המדינה. גם הגדרה זו היא מעורפלת למדי, ולא בכל המיקרים אפשר להבחין באמי צעותה מי יורד ומי עומד לשוב מחוץ לארץ.

**שחרור מצה"ל
אחרי שנה**

צ ה"ל קבע קריטריונים משלו ליורדי דים, בעיית הירידה משפיעה במידה רבה על מערך הכוחות של הצבא, גם לגבי חיילי גיוס סדיר, וגם לגבי חיילי מילואים. הצבא אינו מגלה את מיספר החיילים בסדיר ובמילואים, שירדו מהמצבה שלו בשנים האחרונות. אך גורמים צבאיים טוענים שאפשר היה להרכיב מחיילים אלה הרבה יותר מאוגדה אחת.

לגבי צה"ל, מי ששוהה בחוץ לארץ יותר משנה הוא יורד, למרות שהצבא אינו מכנה אותו כשם זה. איש מילואים, שיצא מהארץ ולא חזר תוך שנה, מועבר אוטו

ה סטטיסטיקאי הראשי, הד"ר משה סיקרון, יצא במיתקפה נגד הפיר-סומים בדבר ממדי העלייה. לדעת סיקרון, אותה הביע בראיונות יומיים על ידו ברדיו ובעיתונים, המיספרים שהופצו לאחרונה אודות זרם היורדים מוגזמים ביותר. סיקרון קובע שאין יותר מ-200 אלף ישראלים יורדים, במשך כל שנות קיום המדינה, וכי בתקופת שילטון הליכוד אף חלה ירידה במיספר היורדים.

סיקרון מודה כי אין בארץ הגדרה פורמאלית לגבי השאלה מיהו יורד, כלומר, כמה זמן צריך אדם לשהות בחוץ לארץ כדי שיחשב כיוורד. לנוחיות הסטטיסטיקה שלו קבע סיקרון שמי ששוהה בחוץ לארץ למעלה מ-4 שנים, הוא יורד.

קביעה זו יוצרת את השקר הסטטיסטי הידוע. אדם שירד מהארץ לארצות-הברית, בנה לו שם עסק או קיבל עבודה, רכש או שכר בית, והפך לכימעט אמריקאי, אינו יורד על-פי סיקרון, גם אם הוא יושב בארצות-הברית כבר 12 שנה. מספיק אם הוא יבוא אחת לארבע שנים לבקר את הוריו או את החברים שלו מהשכונה, להשוויץ כמה הוא הצליח בארץ האפשר-ריות-הבלתי-מוגבלות, וכבר אין הוא ניכר לסטטיסטיקה של סיקרון.

רק מעטים, עשרות בלבד, מצהירים בטופס היציאה מהארץ על כוונתם להגר ממנה, כשהם ממלאים טופס זה בלוד. כל היתר כותבים שהם נוסעים לטיול, ביקור או עסקים. ברבות מארצות-העולם יש הגדרה פשוטה ביותר למי ששוב את-ה-מולדת שלו לצמיתות. בארצות אחרות נחשב למהגר — Emigrant, מי שהודיע שהוא מהגר, או ששהה בחוץ לארץ יותר